

IJsland FORRELEN EN FATBIKES

TEKST EN FOTOGRAFIE: HANS BOCK

Je zou het haast vergeten, maar bij de meeste mensen is fietsen eerder een middel dan een doel. Zoals bij visjournalist Hans Bock, die met een tentje en een flinke visuitrusting de oversteek naar IJsland maakte om in de ongerepte watertjes aldaar op forel te vissen. Zijn vervoermiddel op het eiland: een fatbike.

Als fanatiek vliegvisser ben ik altijd op zoek naar plaatsen op de wereld waar in helder stromend water wilde salmoniden leven. Voor mij is er niets mooier dan in een dergelijke omgeving, aan een zelfgemaakt imitatie insect, op zicht, een wilde vis te vangen. Mijn voorkeur gaat daarbij uit naar gebieden die in dun bevolkte gebieden en/of ver van de bewoonde wereld liggen. Zo vliegviste ik onder andere op regenboogforel in Argentijns Patagonië, op wilde bruine forel in Nieuw Zeeland, op steelhead forel in British Columbia, op vlagzalm in het Finse Enontekio en op cutthroat forel in Montana en Wyoming. Een terugkerend probleem hierbij is de logistiek. De beste stekken van de rivieren in alle genoemde bestemmingen liggen altijd ergens ver weg in de bergen. Op plaatsen die je met een huurauto niet kan bereiken. Om toch op die plaatsen te kunnen vissen, zocht ik meestal de oplossing in het hiken. De huurauto parkeerde ik ergens en voorzien van een flinke rugzak met daarin onder andere een tent, matrasje, slaapzak, kookgerei, kleding, fotoapparatuur en vliegvismateriaal liep ik de bergen in. Een nadeel van het hiken met volle bepakking in bergachtig gebied, is het tempo en daardoor de beperkte actieradius. In sommige gevallen liep ik langer, dan ik uiteindelijk viste. Soms loste ik dit probleem op door gebruik te maken van een helikopter of een paard. Comfortabele oplossingen, die echter niet altijd beschikbaar zijn en ook behoorlijk in de papieren kunnen lopen.

Sandman Tijdens de voorbereidingen van een zesweekse vliegvistrup naar IJsland, in de zomer van 2014, ontstond het idee om voor het reizen in IJsland een mountainbike te gebruiken. Als mountainbiker zou ik dan meteen twee hobby's kunnen combineren en het groene karakter van vliegvissen extra kunnen benadrukken. De voordelen liggen voor de hand; fietsen gaat op de meeste plaatsen veel sneller dan wandelen, waardoor de dagelijks te overbruggen afstand enorm toeneemt. Op een slim bepakte mountainbike kan je meer meenemen dan in een rugzak en mountainbiken is minder belastend voor de gewrichten en de rug dan hiken met volle bepakking. >>

Wat wil je nog meer? Fietsje, tentje en een avondmaal dat zomaar voorbij komt zwemmen. Iets minder muskieten misschien?

“Elke avond at ik een zelf-gevangen forel met vers-geplukte paddenstoelen en blauwe bessen.”

et een fatbike, een kampeeruitrusting en het juiste visgerei hou je het op
land probleemloos anderhalve maand vol. O ja, en warme kleding, want het
er ook in de zomer flink koud zijn.

kwam er al snel achter dat met name de hoogvlaktes die ik in IJsland
ilde bezoeken, zo ruig zijn, dat een gewone mountainbike waarschijnlijk
et zou volstaan. De 4x4- en paardentracks die er doorheen lopen,
ouden een zwaarbeladen mountainbike enorm belasten, met de kans op
erlei noodzakelijke reparaties onderweg en zelfs ongelukken. Om nog
aar te zwijgen over de vele kilometers die ik volledig off-terrain zou rijden.
reesde dat op een dergelijke 'hotseknots' ondergrond een standaard
ountainbike ook te weinig comfort zou bieden om het honderden
ometers vol te kunnen houden. Een fatbike van het Belgische merk
andman bracht de oplossing.

Uitrusting Koen Viane, eigenaar en oprichter van Sandman Bikes, had
e snel van de mogelijkheden van een fatbike in IJsland overtuigd. Zo
rganiseert Sandman Bikes over de hele wereld tochten in onherbergzame
ebieden en was men voor een dergelijke tocht ook in IJsland geweest!
e slogan van het bedrijf: "Ik zal een weg vinden of er een maken", staat
het Latijn op het balhoofd van elke Sandman: "Inveniam Viam". Dit kon
oor mij wel eens van toepassing zijn, als ik met een dergelijke fiets naar
mijn IJslandse forelstekken wilde komen. Wat nog restte was het vinden
an een manier om alle bagage met de Sandman mee te krijgen. Daarvoor
duceerde ik eerst het gewicht en het volume van mijn bagage. Zo moest
voorbeeld mijn vertrouwde Thermarest matrasje plaatsmaken voor een
ped Synmat. Vanwege de soms keiharde wind in IJsland liet in mijn
lashoba Expedition tent van Coleman in de kast en schafte ik een Vaude
ark III stormvaste tent aan. Uiteindelijk paste al mijn bagage in twee
waterdichte Ortlieb Backroller fietstassen van ieder 22 liter, een waterdichte
agagezak van 35 liter en een waterdichte duffel van 40 liter.

De praktijk Het fietsen met de Sandman was een feest! Vooral op de
uige, steenachtige ondergrond dempte de dikke banden formidabel.
la een paar dagen, merkte ik dat ik al fietsend over ruige tracks, alleen
enen die meer dan 25 cm uit de grond staken "uitfilterde". Daar moest
omheen sturen. Voor de rest kon ik zonder problemen, bijna achteloos,
ver de track fietsen. Wanneer ik uit een hoogvlakte kwam en de rondweg
an IJsland bereikte, koos ik er vaak voor om een zo groot mogelijk
tuk naar de volgende hoogvlakte met de bus te reizen. Het is in IJsland
eel goed mogelijk om je fiets achterop, of in het ruim van de bus mee
e nemen. De rondweg is relatief druk met autoverkeer en er valt niet
ijzonder veel te zien.
n de door mij bezochte hoogvlaktes Skagaheidi, Arnarvatnsheidi en
Melrakkasletta liggen tientallen meren en rivieren. Ik koos steeds een
n of meer centraal gelegen plek om mijn tent op te zetten. Van daaruit
ezocht ik dan ongeveer een week lang, elke dag een andere visstek.
Met mijn Sandman kon ik vaak vanaf mijn kampeerplaats tot aan de

stek komen. Soms was het terrein zo ruig, dat ik het laatste stuk moest
lopen. Ik liet de Sandman dan achter en markeerde de plek met een
waypoint in mijn GPS.

Kou en wind Om een week op een plek te kunnen kamperen, waar de
dichtstbijzijnde 'winkel' minstens veertig kilometer verderop is, moest ik een
klein voorraadje aan eten meenemen. Drinken was niet nodig, aangezien ik
op alle visstekken het heldere, stromende water probleemloos kon drinken.
Elke dag bakte ik aan het einde van mijn visdag een forel en at daar soms
wat vers geplukte paddenstoelen bij. Overdag at ik blauwe bessen en
kraibessen. Mijn voorraadje kon zich zodoende beperken tot een kilo
havermost, 500 gram rozijnen, een zakje gedroogde dadels, vier repen
kookchocolade en 500 gram grote pinda's.
Op de hoogvlaktes moest ik, zelfs in juli en augustus, geregeld over meren
die nog voor de helft bedekt waren met een dikke laag ijs. Ook in de
rivierbeddingen van rivieren die ik moest oversteken lagen soms nog dikke
pakken sneeuw. De vaak aanwezige harde wind, zorgde voor een gevoels-
temperatuur van ruim beneden het vriespunt. Uiteraard stellen dergelijke
omstandigheden speciale eisen aan kleding en je mentale instelling.
Voor mij als vliegvisser is IJsland een droombestemming gebleken. Het
gebruik van een fatbike maakte het plezier alleen maar groter en de Sand-
man zal ik zeker in andere landen ook gaan gebruiken.

INFO

- Vliegen naar IJsland via WOW Air of met Icelandair. Kosten: ongeveer 350 euro retour. Bike kan mee voor ongeveer 60 euro.
- Vliegtijd: 3 uur vanaf Amsterdam. Directe vlucht.
- Beste tijd: juni t/m augustus.
- Neem in Reykjavik meteen voldoende gastankjes mee, als je die gebruikt bij het kamperen. Ze zijn landinwaarts nauwelijks te krijgen.
- Gebruik een stormvaste tent: het kan enorm stormen.
- Water kan je nagenoeg overal vers uit de rivieren en beekjes scheppen: inslaan is niet nodig. Je kan het ongefilterd drinken.
- Nagenoeg overal is er bereik met je gsm.

Op bikeandtrekking.nl vind je een mooie video van het avontuur van Hans Bock.

